

РЕШЕНИЕ

№ 3507

гр. София, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1079** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, във вр. чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от [фирма], Е., със седалище и адрес на управление [населено място] [жк], [улица]. вх. А, ет. 5, ап. 31 представявано от управителите В. Р. П. и Д. С. К., чрез адв. В.И. от ПАК против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1341-0457470/17.01.2022г. издадена от Началник отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект – пицария „А.“, находяща се в [населено място] пл. „Преображение“, стопанисван от [фирма] и забрана достъпа до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Заповедта се оспорва с доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването и ,противоречие с целта на закона и принципа за съразмерност съгласно чл. 6 от АПК. Моли се за отмяна на заповедта. В съдебно заседание жалбоподателят ,редовно призован не изпраща представител. Претендира сторените по делото разности с писмена молба от адв. В. И..

Ответната страна – началника на отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, чрез главен юрисконсулт К.Н. в о.с.з. изразява доводи за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок и същата е процесуално допустима.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.11.2021 година е извършена проверка на търговски обект по смисъла на пар. 1 т.41 от ПР на ЗДДС - пицария „А.“, находяща се в [населено място] пл. „Преображение“, и стопанисван от [фирма]. ЕИК.В хода на проверката е била извършена контролна покупка на храна за вкъщи от Р. М. - инспектор по приходите, на обща стойност 26,38 лева. При доставката в 13:52ч., е извършено плащане от Р.М., за което плащане не е издаден фискален касов бон от [фирма] от фискално устройство модел Е. АЗ KL разположено в обекта.Поръчката е доставена и плащането прието от Н. А. С. служител на дружеството-жалбоподател.

При проверката безспорно е установено,че не е била издадена фискална касова бележка,нито ръчна касова бележка от кочан,отговарящи на изискванията на Наредба №Н-18/2006г. от лицето приело плащането.Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка АА №0457470/24.11.2021г. Изведен е КЛЕН от ФУ и опис на парите в касата от 24.11.2021г.При проверката е изброена касовата наличност в касата на обекта за Е. АЗ KL, № на фискално устройство Е., № на фискална памет 44313857, се установява, че парите в касата са в размер на 518 лв.Разчетената касова наличност от монтираното в обекта ФУ, съгласно дневен отчет от 24.11.2021г. е в размер на 44,15лева.При съпоставка на двете стойности се установява положителна разлика в касовата наличност, в размер на 473,85лв. в повече.Протокол АА №0457470/24.11.2021г.съставен от органите по приходите е разписан от единият от управителите на дружеството В.П. без възражения.

Предвид констатираното нарушение е съставен АУАН, сер. АН№ F636734/02.12.2021г.На основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка "запечатване" на търговския обект, в който е установено нарушението, за срок от 14 дни и е забранен за същия срок достъпа до него на основание чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. В заповедта са изложени мотиви относно продължителността на срока на мярката.Посочено е ,че същият е съразмерен с тежестта на извършеното деяние, с целената превенция от законодателя - за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект от страна на лицето - нарушител, конкретния вид упражнявана търговска дейност, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работата за отчитане на търговския оборот от дейността.

По валидността на акта:

При извършване на служебната проверка за валидност на оспорения административен акт, съдът съобрази следното:

Видно от Заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП (л. 57), т. 1. началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушения по чл. 185 от ЗДДС и да налагат ПАМ – запечатване на обектите на съответното лице в случаите на констатирани нарушения по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, поради което обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта и съответствието ѝ с целта на закона:

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Видно от съдържанието на Протокол за извършена проверка серия АА №0457470/24.11.2021г.е установено осъществено от обективна и субективна страна нарушение на ЗДДС, свързано с реда на отчитане на продажбите, а именно, за нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ /обн. ДВ бр. 106/27.12.2006 г./, във връзка с чл. 118 от ЗДДС. За този вид нарушения, разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС предвижда налагането на глоба или имуществена санкция. С разпоредбата на чл. 186 от същия закон, е предвидено отделно от налагането на имуществената санкция или глоба и налагането на принудителна административна мярка – "запечатване на обект за срок до един месец". От доказателствата по делото се установява, че в обект стопанисван от дружеството, при извършена контролна покупка не е била регистрирана извършена продажба на стойност от 26,38 лева.В случая е наложена ПАМ с превантивна цел - да се предотврати извършването на други нарушения. Прилагането на мерките за административна принуда има три основни цели- преустановителна, превантивна и обезпечителна.

Превантивните принудителни административни мерки са предназначени да предотвратят извършването на административни правонарушения и вредните последици от тях,като опасността трябва да е явна и несъмнена. Освен това опасността трябва да е реална и конкретна, т. е. съществуваща, налична, а не абстрактна и предполагаема. Накрая опасността трябва да е и непосредствена – с достатъчна степен на вероятност от незабавното настъпване на вредите, а не хипотетична и далечна.Тежестта за доказването ѝ пада върху административния орган, овластен да приложи принудителната мярка.

В настоящия случай са събрани достатъчно доказателства, които обосновават необходимостта от налагането на мярката. Проявеното отношение на незачитане на установения ред за отчитане на продажбите, предполага извършването и на други административни нарушения. Фактическият състав на нарушение се установява от събраните с административната преписка документи.Достатъчно ясно е индивидуализирана покупката, за която е извършено плащането. Фактът, че за извършеното плащане не е издаден фискален бон не е оспорен от жалбоподателя като ирелевантни са причините, които са довели до този резултат. Протоколът за извършена проверка е официален документ, който има материална доказателствена сила, като съдържанието му не е било оспорено в съдебното производство и същият е подписан без възражения от единият от управителите на дружеството-жалбоподател. След като е осъществен фактическият състав на административно нарушение по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, административният орган налага принудителната административна мярка по чл. 186 ЗДДС, като действа при условията на обвързана компетентност и е независим от хода на административнонаказателното производство.

Принудителната административна мярка има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, не съставлява административно наказание и няма санкционен характер. Липсата на други констатирани нарушения, свързани в отчитането на продажбите, е ирелевантно за законосъобразността на настоящата заповед, както е ирелевантно и обстоятелството, дали нарушението е извършено умишлено или не. Предприетите действия от управителя на дружеството за търсене на дисциплинарна отговорност от служителя на дружеството приел плащането по процесната поръчка също е неотносимо към предмета на спора.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на проведеното административно производство. Не се установяват и допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Органите по приходите са изпълнили задълженията си по чл. 26 и сл. от АПК, като са извършили проверката си в присъствието на единият от управителите на дружеството. Същите са довели до знанието на данъчния субект установените факти и предприетите въз основава на тях последващи действия. Противно на твърденията на жалбоподателя, не се установява неизпълнение от страна на правоприлагащия административен орган на задълженията по чл. 34, ал. 1 от АПК, съотв. нарушаване на принципа за истинност по чл. 7 от АПК.

Съдът намира, че административният орган е изпълнил задължението си и е изложил съображения за конкретния срок, за който се налага запечатването на съоръжението и обстоятелствата, които са го мотивирали да определи този срок – за да се осигури защитата на обществения интерес, като се предотврати възможността за извършване на нови нарушения, а също и предвид обстоятелството, че с нарушението е засегнат утвърдения ред за данъчна дисциплина, който трябва да осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби, тяхната регистрация и последващата възможност за проследяване на реализираните обороти, защото поведението на лицето е насочено срещу установената фискална дисциплина, която цели да гарантира спазването на установените законови норми и бюджетните приходи.

Административният орган е посочил целите, които иска да бъдат постигнати с налагането на принудителната административна мярка, което настоящият съдебен състав преценява като достатъчно обосноваване относно продължителността на срока на мярката. Опровергани от доказателствата по делото са и твърденията на жалбоподателя, че оспорваната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена като незаконосъобразна, със законните последици от това поради това, че в ЗНПАМ са изложени бланкетни мотиви относно продължителността на наложената принудителна административна мярка. Настоящият съдебен състав изцяло споделя аргументите на административният орган, че срокът на наложената ПАМ е съизмерен на извършеното и съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на приходите от дейността на търговеца. Несъмнено неиздаването на касова бележка, неизпълнението на нормативно установеното задължение за отчитане на всички извършвани продажби в търговския обект чрез издаване на фискален бон или касова бележка винаги води до негативни последици за фиска и е индигнация за укриване на приходи и съответно до отклонение от данъчно облагане.

Срокът на принудителната административна мярка се определя по целесъобразност от органа, като в настоящия случай преценката по целесъобразност е упражнена в рамките на закона. Ето защо съдът намира, че при издаване на оспорената заповед са спазени всички изисквания за форма на индивидуалния административен акт и оспорената заповед съдържа всички реквизити, посочени в нормата на чл. 59, ал. 2 АПК. Мотивите са достатъчно изчерпателни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 АПК, включително за съответствието на заповедта с целта на закона - да не се допускат от страна на жалбоподателя нови административни нарушения на фискалната дисциплина.

Неоснователни са изложените съображения в жалбата за приложение на чл.187, ал.4 ЗДДС в настоящият случай.Липсата на издадено наказателно постановление към момента на издаване на заповедта за налагане на ПАМ (процесната заповед е издадена след издаването на АУАН) е ирелевантно за настоящия спор с оглед независимия характер на двете производства – административното по ПАМ и административно-наказателното.Взаимната им обусловеност произхожда от нормата на чл.187, ал.4 ЗДДС, предвиждащ че „Принудителната административна мярка се прекратява от органа, който я е приложил, по молба на административнонаказаното лице и след като бъде доказано от него, че глобата или имуществената санкция е заплатена изцяло.“ Тази обусловеност обаче касае изпълнението на индивидуалния административен акт, а не неговата законосъобразност и е предмет на възражение и обсъждане в изпълнителното производство след влизане на индивидуалния административен акт и наказателното постановление в сила.Ето защо неоснователно се поддържа в жалбата, че налагането на ПАМ е обусловено от издаването на наказателно постановление.Трайна е съдебната практика, че образуването на административнонаказателно производство по реда на ЗАНН със съставянето на АУАН не е условие за налагането на мярката. За издаването на индивидуалния административен акт по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС е достатъчно да е установено, че е налице неспазване на предвидения в закона ред или начин за отчитане на продажбите в търговските обекти. В приложимия специален материален закон – ЗДДС, съставянето на АУАН и съотв. издаването на наказателно постановление не са предвидени като изискуеми се материалноправни предпоставки за постановяване на заповедта за налагане на ПАМ по чл.186, ал.1 от ЗДДС, поради обстоятелството, че производствата за налагане на административни санкции /по реда на [ЗАНН](#)/ и за налагане на ПАМ /по реда на [АПК](#)/, са регламентирани като самостоятелни и нито едно от тях не е преюдициално по отношение на другото.

Същевременно не е налице възможност за прилагане на нормата на чл. 186а ЗДДС(в сила от 12.12.2020 г.), тъй като за управление на продажбите си в този обект търговецът не е избрал и не използва софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16 ЗДДС, т. н. СУПТО(софтуер за управление на продажби в търговските обекти).Не са налице фактическите основания за приложението на разпоредбата на чл. 186а от ЗДДС изключваща налагането на ПАМ при първо нарушение.

С оглед на изложеното съдът прецени, че наложената ПАМ е издадена в съответствие с изискванията на материалния и процесуалния закон и целта на закона и не е налице основание за нейната отмяна по см. на чл. 146 от АПК. Поради това жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство има ответника

и същите следва да се присъдят в размер на 100,00 лева на основание чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ,34-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],Е., със седалище и адрес на управление [населено място] [жк], [улица]. вх. А, ет. 5, ап. 31 представлявано от управителите В. Р. П. и Д. С. К.,чрез адв. В.И. - ПАК против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1341-0457470/17.01.2022г. издадена от Началник отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект – пицария „А.“, находяща се в [населено място] пл.“Преображение“, стопанисван от [фирма] [ЕИК] и забрана достъпа до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал.1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] [жк], [улица]114вх.А,ет. 5, ап. 31 представлявано от управителите В. Р. П. и Д. С. К. да плати в полза на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: